

Pitkäjänteistä ja kilpailukykyä edistävää energia- ja ilmastopolitiikkaa

Pitkäjänteisen energia- ja ilmastopolitiikan merkitys korostuu niin Suomen kansantalouden kuin myös yritysten kilpailukykyyn kannalta. Vaikka pitkän tähtäimen ilmastotavoitteet ovat selkeät, energiapolitiikan ennakoitavuus on viime aikoina heikentynyt lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä.

Niin EU:ssa kuin Suomessa tarvitaan järkevää energia- ja ilmastopolitiikkaa, jolla on kiinteä kytkentä teollisuus- ja talouspolitiikkaan.

Varmistetaan suomalaisyrityksille kannustava toimintaympäristö

- Riittävä, kohtuuhintainen ja toimitusvarma energia on välttämätön edellytys suomalaiselle hyvinvoinnille. Energiaratkaisut vaikuttavat suoraan yritysten menestymiseen ja työllistämiskykyyn.
- Suomessa tulee luoda kilpailukykyiset toiminta- ja investointiedellytykset niin energian käyttäjille kuin energiantuottajille ja energiateknologian kehittäjille. Kansallista lisä sääntelyä ja kustannuskuormaa on vältettävä etenkin, kun EU:n velvoitteet joka tapauksessa jatkuvasti tiukentuvat.
- EU:n ilmastopolitiikka aiheuttaa Suomelle keskimääräistä enemmän kustannuksia, koska monet yrityksemme ovat energiantensiivisiä, matkat ovat pitkiä ja ilmasto kylmä. Sen vuoksi energiakustannukset on pidettävä kurissa kaikin mahdollisin keinoin.
- Kansainvälisillä markkinoilla toimivilla yrityksillä on sijaintipaikasta riippumatta oltava yhtäläiset kilpailuedellytykset ilmastovelvoitteiden ja niistä aiheutuvien kustannusten suhteen.
- Päästökaupassa kilpailuvääristymät on hyvitettävä hiilivuotosektorin yrityksille, kunnes tasapuoliset globaalit ilmastovelvoitteet ovat voimassa.
- Energia- ja ympäristötekniikan t&k-panostukset, demo- ja pilotoitintuet sekä julkisten hankintojen käyttö ovat tärkeitä cleantechin edistämisessä avaten Suomelle myös isot vientipotentiaalit.

Kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen ainoa sitova tavoite

- Kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen tulee olla ilmastopolitiikan ainoa sitova tavoite ja sen kunnianhimon taso tulee suhteuttaa EU:n ulkopuolisten maiden päästövähennyssitoumuksiin. Päästöjen vähentämisen tulee tapahtua teollisuudessa ja energian tuotannossa markkinaehtoisesti päästökaupan avulla eikä päästökauppasektorille tule olla muuta päällekkäistä ohjausta.
- EU:n tulisi kansainvälisessä ilmastopolitiikassaan keskittyä Pariisin ilmastopöytäkirjan kattavaan toimeenpanoon ilmastodiplomatian keinoin. Olennaista on kehittää sopimuksessa tarvittavia sääntöjä ja työkaluja (mm. kansainvälinen päästöoikeusyksikkö, hiilinielujen laskentasäännöt sekä päästöjen läpinäkyvä mittaaminen, raportointi ja todentaminen).
- Vuonna 2023 tapahtuvassa Pariisin ilmastopöytäkirjan välitarkastelussa EU:n ei tule kiristää omia 2030-tavoitteitaan vaan yhtenä vaihtoehtona tulisi tarkastella uutta 2040-tavoitetta.
- Suomen tulee pyrkiä siihen, että päästökaupan ulkopuolisten sektoreiden päästötavoitteen jako EU:n jäsenmaille ottaa huomioon täysimääräisesti jo tehty toimenpiteet ja päästövähennyspotentiaalien kustannustehokkuuden. Liikenteen ohjauskeinojen tulisi olla tasavertaisia jäsenmaiden kesken, jotteivät liikenteen päästöt ja energiankulutusta vähentävät toimenpiteet muodosta lisärasitteita kotimarkkinayrityksille sekä elinkeinoelämän kilpailukykyä suhteessa kilpailijoihin.
- Merenkulun ja lentoliikenteen päästöjen sääntelyssä tulisi saada aikaan kansainväliset sopimukset siten, että ne turvaavat yrityksille tasavertaiset toimintaedellytykset eivätkä lisää sijainnista johtuvaa suomalaisyritysten kilpailuhaittaa.